

Румъния, *osada* в Южна Полша и т.н. В Руската империя (съответно СССР и част от Полша) циганите живеят най-често смесено с останалото население, обикновено в няколко (до няколко десетки) къщи една до друга (изключение е Закарпатието, присъединено към СССР след Втората световна война, където господства модела на Австро-Унгария).

Съответно държавната политика към циганите в страните от Източна Европа се съобразява с тези исторически дадености. В Унгария и Словакия стремежът е към тотална ликвидация на обособените цигански поселища, като доста по-ефективна е тя в Унгария (където по-голямата част от тези поселища са ликвидирани). В Румъния държавната политика в жилищната сфера е доста разнообразна и нееднозначна, както е разнообразно и историческото наследство в различни региони от нейната територия. В България съществуващите постановления за ликвидиране на циганските *махали* не са последвани от сериозни дейности и остават без почти никакви резултати, а в СССР, Полша, Югославия и Албания въобще не съществува специална държавна политика за циганите в тази насока. На практика обаче, в рамките на 'общата' политика, до голяма степен (особено в СССР и Полша), проблемите в жилищното усторйство на циганите са решени (напр. в Белград циганите, живеещи в съществуващите няколко големи цигански махали са разпръснати в няколко десетки по-малки поселища, в сравнително много по-добри условия).

Цигански организации

Важна характеристика на държавната политика към циганите в страните от Източна Европа е отношението към циганските организации (обществено-политически и/или културни). Всъщност през разглеждания период самото създаване и развитие на такива организации не е възможно без одобрението и активната подкрепа на държавата и партийните структури, и тяхното съ-